

ROZTRAWIĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* roztr(a)wił.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Roztrwonić, przepuścić:

Zwrot: »pieniądze roztrawić«: a pyenyadze kthorich malo nyefli, bilo ieft [= to jest] grzywną polfka roftrawyl LibMal 1548/146v.

Synonimy: potracić, rozproszyć, rozszafować, rozterać, roztrwanić.

Formacje współrdzenne cf TRAWIĆ.

ALKa